

stitution, der bærer Navnet „Kvindehjælpen“, er anmodet om at rette en alvorlig og indtrængende Henstilling til Justitsministeren om at søge nævnte Lov optaget til en gennemgribende Revision. Jeg deler ganske disse Kvinders Ønske om en saadan Revision, og hvad enten den højtærede Minister vil nedsætte en Kommission eller ikke — man maa næsten for Øjeblikket være bange for at bede om Kommissioner —, tør jeg haabe, at han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa Sædelighedslovgivningen. Her vil han have en stor og taknemmelig Opgave.

J. C. A. Larsen: Paa det foreliggende Forslag til Finanslov findes under Ministeriet for offentlige Arbejder en Bevilling paa 32 400 Kr. til en Stenmole ved Gilleleje Havn. Jeg bringer den højtærede Minister en Tak for denne Bevilling, idet jeg haaber og tror, at den vil medvirke til, at Havneforholdene deroppe bliver nogenlunde taalelige. De smaa Fiskerihavne paa Nordsjællands Kattegatskyst er i det hele meget daarligt stillede. De lider under uheldige Strømforhold og den bestandige Sandvandring. Havnene fyldes med Sand, saa der stadig maa foretages Uddybningsarbejder, og jeg vil derfor haabe, at denne Stenmole vil afhjælpe Manglerne ved Havnen. I Gilleleje og Omegn hør i ret stor Fiskerbefolkning, som ved forskellige Lejligheder under Paalandsstorm, navnlig under Julestormen i 1902, har lidt et betydeligt Tab paa Fiskeriredskaber og Baade. Det vilde derfor være overordentlig ønskeligt, om man nu ad denne Vej kunde hjælpe noget til at forbedre dens Kaar. Men denne Bevilling, som er planlagt og kalkuleret for adskillige Aar siden, vil rimeligvis nu, efter at Arbejds lønnen og Materialerne er steget i den Grad i Pris, neppe være tilstrækkelig. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister at være lydhør, dersom der skulde komme Ønske frem om en senere Bevilling, hvis det nævnte Beløb ikke skulde strække til.

Jeg vil med det samme tillade mig at omtale en lille Bevilling under Landbrugsministeriet til nogle Høfder for at sikre Kysten ved Villingebæk og Ellekilde. Disse Høfder har været til overordentlig stor Nytte, men jeg vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at Høfderne ved Ellekilde efter lokalkendte Folks Udtalelser er udsatte for rent at kunne forsvinde ved en Paalandsstorm og ved Højvande, hvorved der nemt vil kunne forarsages ret store Skader, idet den offentlige

Vej, Strandvejen, der løber lige ud til Vandet og saaledes let vil kunne blive undermineret, hvilket vil medføre store Bekostninger. Jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold.

Medens jeg er ved Landbrugsministeriets Budget, vil jeg gøre et Par Bemærkninger om de to Statsejendomme i Frederiksborg Amt, som sorterer under Landbrugsministeriet, nemlig Avlsgaardene Faurholm og Trollesminde. Der har i den lokale Presse været ført en ret hidsig Kamp mellem Driftslederen og en i Amtet kendt Landmand om Gaardenes Drift og Rentabilitet. Jeg er nu ikke tilstrækkelig landbrugskyndig til at turde blande mig i eller kritisere disse Forhold, men jeg vil dog ikke undlade at pege paa, at disse to Gaarde, der tilsammen har et Jordtilliggende af ca. 1 000 Tdr. Land af Nordsjællands bedste Jord, og som er udmærket beliggende for Af sætning, staar opført paa Indtægtssiden med en Indtægt af 20 000 Kr. Ejendommene, som i Øjeblikket vel er 2 Mill. Kr. værd, staar altsaa opførte med en Aarsindtægt paa 1 pCt. af Værdien. Der er adskillige Gange under denne Debat talt om Landmændenes store Indtægter, men her har man et Bevis for, hvor daarligt Gaarde i Statsdrift og i det hele store Landbrug betaler sig. Ganske vist er der opført en yderligere Indtægt paa 50 000 Kr. til Forbedringer og Forandringer, men det er noget, der forekommer i enhver Bedrift med større eller mindre Mellemlum. Det synes jeg derfor ikke kan regnes med, naar man beregner Forrentningen af Summen. Og under alle Omstændigheder maa jeg sige, at det svarer meget lidt til de Beregninger, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen anførte forleden med Hensyn til, hvad den danske Jord kunde indbringe. Thi efter de Beregninger skulde de to Gaarde have givet over 2 Mill. Kr. i Indtægt. Jeg er dog af den Opfattelse, at Driftslederen af Gaardene er en dygtig Landmand, og Forholdet her viser da, som sagt, kun, at den megen Tale om Landbrugets store Indtægter ikke altid er paa sin Plads. Det, der imidlertid har foranlediget mig til at fremføre denne Sag, er, at jeg gerne vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at overveje, om der ikke var Grund til at anvende Indtægten af Gaardene til at starte nogle Husmandsbrug. Der er her Jord nok, god Jord og ideelt beliggende ganske nær Købstaden og ved offentlig Vej. Og det vilde dog være et